

آرام خاچاطوریان

دیر زمانه نیست که کلیه مردم علاقه‌مند به موسیقی با نام آرام خاچاطوریان آشنائی دارند و آثار ارزنده و گرانقدر او را می‌شناسند .

خاچاطوریان در ششم ژوئن سال ۱۹۰۴ در شهر تفلیس در خانواده فقیری بدنیا آمد . پدرش شغل صحافی داشت و با در آمد ناچیزی که از این راه کسب میکرد مخارج خانواده‌اش را تأمین مینمود . طبیعی است که در این چنین موقعیتی وسعت محیط برای کودک خردسال مطلقاً وجود نداشت . باین ترتیب کودکی آرام خاچاطوریان در تفلیس گذشت و هم در این شهر بود که با موسیقی عامیانه خو گرفت و این موسیقی تأثیری عمیق در روح و جسم کودک خردسال باقی نهاد .

با اینکه استعداد شگرف موسیقی از سنین بسیار کم در کودک جوان مشهود بود معذالک بعلمت فقر و تنگدستی والدینش موفق نشد که تحصیل موسیقی را از کودکی شروع کند و به ناچار او نیز مجبور بود مانند سایرین کار کند و برای پدر و مادرش کمک زندگی باشد .

بالاخره سال ۱۹۲۳ هنگامیکه ۱۹ سال داشت در مدرسه موسیقی گنسنین Gnessine، مسکو نام نویسی کرد .

در این زمان آشنائی او با موسیقی فقط از طریق رقصها و آوازهای عامیانه بود آنها فقط از راه گوش و حافظه گوش .

استعداد فوق‌العاده او سبب شد که در مدرسه موسیقی جزو شاگردان درخشان

محسوب شود و نتیجه آنکه سال ۱۹۲۹ وارد کنسرواتوار مسکو گردد ، در اینجا وی تحت سرپرستی معلمینی چون واسیلنکو Vassilenko و میاسکوفسکی Miaskovski به تحصیل علم آهنگسازی پرداخت .

هفده سال بعد یعنی سال ۱۹۳۲ موفق شد تریو Trio برای کلارینت، ویلن و پیانو و سپس اولین سنفنی خود را تصنیف کند .

سال ۱۹۳۷ کنسرتو برای پیانو و ارکستر را نوشت و این یکی از وقایع بزرگ در زندگی هنری مردم شوروی بود زیرا طریقه کار ، بکر بودن سیستم و نحوه استفاده از ترانه‌های عامیانه در این اثر علاوه بر اینکه تازگی داشت مجموع کار نیز اثری در حد کمال بود .

سال ۱۹۳۹ بعلت زحمتیکه در پیش برد موسیقی محلی ارمنستان نموده بود موفق بدریافت بالاترین مدال افتخار شد .

در ۱۹۴۱ کنسرتو ویلن را نوشت و ده سال بعد باله گایانه را تصنیف نمود ، از این زمان تا امروز آرام خاچاطوریان آثار بسیار زیاد دیگری تصنیف نموده که همیشه و در همه جا با حسن استقبال روبرو بوده است .

خاچاطوریان در طول زندگی هنری اش اشتغالات گوناگونی داشته‌وی علاوه بر اینکه آهنگسازی پر ارج است رهبر ارکستری بسیار دقیق و حساس میباشد و یا شاید حداقل برای آثار خودش چنین باشد. وی چه در داخل شوروی و چه در خارج اکثراً آثارش را شخصاً رهبری میکند و عموم کسانی که رهبری ویرا دیده‌اند معتقد هستند که او بیش از هر رهبر ارکستر دیگری قادر است زوایای تاریک و پیچیده کارهایش را هنگام رهبری نشان بدهد ، این موضوع سبب میشود که درك و هضم این آثار نه فقط برای نوازندگان بلکه برای هر شنوندائی نیز آسان تر بشود. خاچاطوریان در عین حال سردبیر یکی از مجلات بزرگ هنری کشورش میباشد و ضمن کلیه این گرفتاریها همیشه داور مسابقات و فستیوالهای بزرگ موسیقی در اتحاد جماهیر شوروی نیز بوده است .

آنچه که انگیزه تحریر این مقاله بوده است اینست که بسیاری تصور میکنند خاچاطوریان در کلیه آثارش از ترانه‌های عامیانه کمک گرفته است در حالی که حقیقت امر جز اینست .

و باز بسیاری گمان میکنند که با صرف استفاده از يك ترانه عامیانه آنچه را که میسازند نه تنها جنبه هنر ملی پیدا میکند بلکه نهایت عمق و اصالت را نیز دارد در حالی که باز میباید گفت واقعیت کاملاً عکس اینست و این گونه تصورات نتیجه

کم دانشی و بی تجربگی است .

آرام خاچاطوریان طی مقاله جامع و آموزنده‌ای نه تنها طرق مختلف استفاده از ترانه‌های عامیانه را تشریح میکند و درست و نادرست آنرا بخوبی روشن مینماید بلکه تحلیل دقیقی از طریقه کار خود میکند و نحوه برخورد و طریقه استفاده‌اش را از موسیقی عامیانه بیان میکند. در این بحث خاچاطوریان نشان میدهد که بسیاری از تم یا ملدیهایش متعلق به هیچ دسته یا جمعیتی نیست بلکه صرفاً زائیده مغز متفکر اوست ولی در عین حال بستگی روحی‌اش را با ارمنستان و ماوراء قفقاز نیز از یاد نمیرد .

شوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
سال ۱۹۴۰ باجمعی از آهنگسازان اتحاد جماهیر شوروی

خاچاطوریان چنین آغاز سخن میکنند،

«مسئله شناخت خصوصیات هنر عامیانه یکی از مشکلات بسیار مهمی است که آهنگسازان زمان ما با آن روبرو هستند .

بستگی داشتن با مردم، جستجو و بررسی زوایای زندگی آنها، استفاده کردن از فرهنگ توده و از چشمه فیاض و خشک نشدنی فرهنگ عامیانه الهام گرفتن و نعماتی بیرون کشیدن ، نشان دادن و فهماندن اهمیت واقعی آنها آیا بالاترین هدف هر هنرمندی نیست ؟

برای اینکه بتوانم درك شخصی خودم را از هنر عامیانه بیان کنم ناچارم که به عقب برگردم و رجوع کنم به زندگی هنری‌ام ، به دوران کودکی و جوانی‌ام به زمانی برگردم که موسیقی عامیانه تأثیر عمیقی در وجود من باقی گذاشته .

من در محیطی بزرگ شدم که موسیقی در آن نقش مؤثری داشت و سرشار بود از ترانه‌های عامیانه‌ای بسیار غنی و زیبا .

زندگی مردم ، جشنهایشان ، آداب و مراسمشان ، شادی و غمهایشان از يك طرف، از طرف دیگر گیرندگی و جذبه موسیقی ارمنی، آذربایجانی و گرجی که بوسیله نوازندگان و خوانندگان محلی اجرا میشد بصورت عمیقی در من تأثیر کرده است و برای همیشه در روح و زوایای فکری من نقش بسته است .

اینها تأثیرات و خصوصیات گوناگونی است که عمق فکری من را بنا کرده و هم اینها سبب شده است که راه زندگی هنری آهنگسازی مرا آسان تر کند، اینها مطالب و ماده‌های اولیه‌ای بودند که طی سالهای تحصیل و خلاق من مورد استفاده قرار گرفته بودند .

شك نیست که گاه میل باطنی موسیقی‌دان و تکنیک من ایجاب میکرده که حشو و زوائد ترانه‌ای را بکلی کنار بگذارم و یا برعکس جملاتی را به آن اضافه نمایم ، ولی قدر مسلم اینست که آنچه را در کودکی شنیدم و فرا گرفتم هسته واقعی آثار مرا تشکیل میدهد .

مردم زبان موسیقی را می‌آفرینند ، این چیز است که بهیچ طریق دیگر جز در میان مردم و توده‌ها پیدا نمیشود و گاه توجه کلیه خصوصیات آن تقریباً ناممکن است ، اما ساختمان و فرم این ترانه‌ها ، فاصله‌ها و لحن خاصی که دارند میتواند ما را راهنمایی کند که این ترانه بکدام ملت و آن دیگری بکدام قوم بستگی دارد . در طول قرون و اعصار مردم کلیه جهان ملیونها ملدی زیبا بوجود آورده‌اند

که شاهکار شاهکارها بوده است . این ملدیها و ترانه‌ها نه تنها خصوصیات روحی نسلهای مختلف گذشته و سادگی و صفای آنها را نشان میدهد بلکه بطور قاطعی روشنکر و نمودار انواع فرمها و سبکهای هنرهای ملی اقوام مختلف است .

آهنگساز حرفه‌ای در این میان نه فقط وارث برحق کلیه این ثروت بیکران است بلکه معلم و راهنما نیز میباشد .

يك هنرمند صادق و معتقد که میخواهد بصورت حقیقی واقعیتها را نشان بدهد ناچار است و میباید خود را به درون این سیل و جریان شدید ترانه‌های عامیانه بیاندازد . او باید بطریق ماده اولیه بسیار پرارزش و گران قیمتی برای خلق اثر جدیدی که بدون شك نحوه تفکر حقیقی اوست از این ترانه‌ها استفاده کند . دنیا مملو است از بی‌نهایت ترانه‌ها و ملدیهای عامیانه گوناگون و رنگارنگی که برای يك آهنگساز زمینه بکری را برای فعالیتهای هنری و خلاق آماده میکنند . این نادرست و نابجا خواهد بود که اگر ما طریقه کار بعضی از آهنگسازان

را رد بکنیم که ترانه‌های عامیانه را بعلم و جهات خاصی عیناً و بصورت اصلی آن مورد استفاده قرار داده‌اند، زیرا میدانیم که کلاسیک‌های روس بصورت بسیار وسیعی از این طریقه کار استفاده کرده‌اند.

رعایت ترانه‌های عامیانه بصورت اصلی میتواند تا حد زیادی ثمر بخش باشد، در صورتیکه ترانه عامیانه را کاملاً دست نخورده و سالم حفظ کنند و سعی نمایند که از طریق آرمی و چند صدائی کردن آنرا غنی‌تر و بهتر کنند. هم‌چنین میتوان در این شیوه کار نیز ترانه عامیانه را وسعت داد و یا خلاصه کرد و یا اینکه بوسیله ارکستراسیونی بسیار غنی و رنگ آمیزی شده جلوه بیشتری بآن داد و خطوط مختلف ملدیك را نمایان‌تر ساخت.

در بعضی از کارهای من از شیوه‌ایکه بحث شد استفاده کرده‌ام، معذالك استفاده دلیرانه و بی‌پروا و خلاق را برای ترانه‌های عامیانه ترجیح میدهم. در اینصورت، آهنگسازیکه از موضوعی الهام گرفته و این احساس را با حس آرتیستیک یا دید هنرمندانه‌اش درهم می‌آمیزد، و اینجاست که از يك ترانه عامیانه بصورت دانه پر برکت و حاصلخیزی استفاده میکند، درست مثل يك فاصله صدائی مورد نظر که میتوان در کمال آزادی و شهامت آنرا وسعت و توسعه داد، تغییر داد و بزرگتر و غنی‌تر کرد.

باین طریق از يك ترانه عامیانه با کلیه تغییرات ممکن که پیدا میکند آهنگساز ملدی خلق میکند که متعلق باو و مربوط باوست، اما برای اینکه از اشتباهات بزرگ و گاه مسخره جلوگیری شود و برای اینکه ماهیت حقیقی موسیقی عامیانه قلب نشود آهنگساز باید آوازه‌ها و ترانه‌های ملت خود را بشناسد و دوست بدارد. او باید خیلی خوب و بطور بسیار دقیق استیل یا سبک ترانه‌های عامیانه را درك کند. مهم‌تر آنکه آهنگساز میباید روحیه آوازه‌های ملی را احساس کند و بشناسد، زیرا این اولین گام است برای استفاده از هنر عامیانه. هرگاه شناخت هنر عامیانه برای کسی ممکن نباشد چگونه میتوان انتظار داشت که وی بتواند بصورت صحیح و دقیقی از آن استفاده کند؟

این بطور اخص طریقه استفاده کلاسیک‌های روس بوده است از ترانه‌های عامیانه و همین روش است که من تحسین میکنم و میپسندم زیرا شاهکارهای موسیقی کلاسیک روس از این طریقه کار مالا مال است.

بهمن جهت با کار و کاوش و دقت بسیار زیاد خودم را مجبور کردم که از این روش استفاده کنم و در کارهایم تا آنجا که ممکن است و یا در مواردی که لزوم آنرا

احساس میکنم از این شیوه پیروی کنم.

برای اینکه بهتر بتوانم نحوه فکری امرا توضیح بدهم، بخودم اجازه میدهم که در اینجا دو نمونه از کارهای خلاق خودم را ذکر بکنم .
در قطعه سوئیت رقص (Suite de Danses) من از چندین ترانه عامیانه استفاده کرده‌ام ، باین ترتیب که ترانه محلی برای من فقط و فقط زمینه اصلی کار بوده است .

در اینجا من يك جمله یا يك ملدی را بنا بر بنیه و خصوصیات آن خواه از جهت ملدی و خواه از جهت ریتم و سرعت دادم و بزرگتر کردم و باین طریق يك خط دوم ملدیك بصورت صدای دوم بآن اضافه کردم ، این ملدی دوم کاملاً آزاد و بطریق سایه آرمینیک و رنگ آمیزی شده‌ای در آمد برای ملدی اول یا اصل ترانه عامیانه .

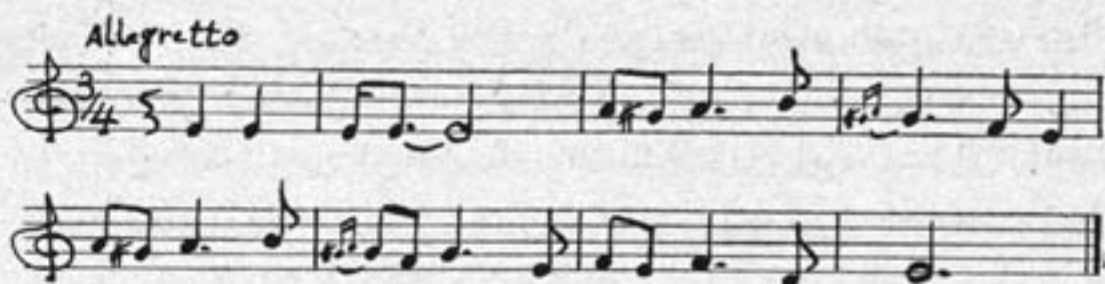
نتیجه آنکه در این صورت ملدی دوم خود بخود يك ملدی تازه‌ای شده از جهت ریتم و هم از جهت ملدی و رنگ آمیزی ، درحالیکه من مطمئن هستم که این ملدی تازه بهیچ عنوان با ملدی‌های حقیقی موسیقی عامیانه ارمنی مغایرتی ندارد .

نمونه دوم تم اصلی است که من در قسمت کنسرتو برای پیانو وار کستر مورد استفاده قرار داده‌ام .

من این ملدی شاعرانه و عاشقانه‌را با گستردن جملاتی از يك ترانه عامیانه شناخته شده درست کردم .

اصل این ملدی يك آواز شهری شرقی بسیار سبك و پیش پا افتاده بود که من در گذشته در تفلیس شنیده بودم و بیاد داشتم ، در ضمن کلیه ساکنین قفقاز این ملدی را بخوبی میشناسند .

اصل ملدی بصورت اولیه چنین بود :

با فکر کردن مجدد و مستقیم به اصل این ملدی با در نظر گرفتن کلیه خصوصیات آن، با وسعت دادن و بزرگتر کردن ملدی بصورت بسیار دقیق و حساس

من تم یا ملدی اصلی و حقیقی خودم را پیدا کردم .

با توجه بکلیه خصوصیات تم اصلی که نشان داده شد ، تم بعدی یعنی ملدی ساخته من که قسمت دوم کنسرتو پیانو و ارکستر را تشکیل میدهد ، این چنین شد:

The image shows a musical score for piano and orchestra. The tempo is marked "Andante con anima". The score is written in 3/4 time and consists of five systems of staves. The first system includes a piano (p) dynamic marking. The notation features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The score is presented in a standard musical notation format with treble and bass clefs.

واقعه بسیار مهم اینست که پس از شنیدن این آهنگ موسیقی دانه‌های گرجی و ارمنی که من با آنها تماس داشتم و این ملدی متعلق به آنها بود بهیچ عنوان نتوانستند بفهمند که اصل این ملدی از کجاست یا از کجا بوده ، در حالیکه يك تحلیل بسیار ساده و مقدماتی رابطه‌های مستقیم این دو ملدی را (یعنی ترانه ساده و عامیانه و ساخته شده بعدی را) بخوبی روشن میکرد و نمایان میساخت .

باین ترتیب يك ترانه محلی را میتوان خلاصه کرد یا وسعت داد و بزرگتر

کرد، بوسیله گسترش ریتم یا شخصیت دادن به رنگ آمیزی و ثمر آن.
ترانه‌های عامیانه همیشه برای من چشمه فیاض و مهم ماده اولیه ملدیهای
مختلف بوده و خواهند بود.

در این طریقه کار که بستگی مستقیم با دانش و شخصیت آهنگساز دارد چه
بسا که ترانه‌های محلی ریتم دیگری پیدا میکنند و بطور کلی فواصل ملدیك و
زیر و بمی آنها نیز بنا بر احتیاج قطعه و تشخیص آهنگساز تغییر میکند و عوض
میشود و این نحوه کاریست که اکثر آهنگسازان هم فکر من انجام میدهند.

مسلم است که این تنها طریقه کار و استفاده از ترانه‌های عامیانه نیست.
من در اکثر کارهایم سعی زیاد کرده‌ام که بدون اینکه از ترانه عامیانه‌ای
کمک بگیرم، تم یا ملدی‌ای بسازم با کلیه خصوصیات ترانه‌های عامیانه.

بطور مثال در سمفنی اول و سمفنی دوم در کنسرتو برای ویلن و کنسرتو
برای ویلن سل و در قطعه پوئم کلیه تمها و ملدیها کاملاً بکر و ساخته من است.
این ملدیها بهیچ عنوان با يك ترانه عامیانه شناخته شده بستگی ندارد با اینحال
بمقیده من ملدیها و آثاریکه در بالا ذکر کردم نزدیکی زیادی به رقصها و آوازهای
ارمنی دارد، باین طریق روح موسیقی ملی در آنها حفظ شده است.

گاه اتفاق می افتد که يك قسمت از ملدی ساخته شده آهنگسازی با يك ترانه
عامیانه مخلوط میشود، این اتفاق ناخود آگاه بوجود می آید، زیرا این ملدی در
گذشته، شاید در گذشته بسیار دوری یکبار شنیده شده و درحافظه آهنگساز نقش
بسته و باقی مانده و حالا ناخود آگاه در دنباله ملدی که میسازد می آید و قرار میگیرد،
این موضوعی است اجتناب ناپذیر و معمولاً رابطه بسیار خوبی ایجاد میکند.

برای ارمنی و آرمینیزم کردن ترانه‌های عامیانه میباید اهمیت خاص و
فوق العاده‌ای قائل شد، این یکی از مهم ترین عکس العمل‌های گوش آهنگساز است،
هر يك از آکردهائیکه روی ترانه‌های عامیانه نوشته میشود باید بدون نقص، بجا و
کاملاً چسبندگی با ترانه داشته باشد.

چقدر گوشهای حساس و آشنا با ترانه‌های عامیانه از اثرمانهای غلط و
نا بجای موسیقی دانهای ناوارد و بدون اطلاع رنج میبرد زیرا دانش این دسته از
موسیقی دانها بسیار سطحی و مقدماتیست و از ترانه‌های عامیانه و آرمینیزم کردن
آن فقط مطالب گنگی را میدانند. در این حد کار اینها فقط قادرند ترانه‌ای را مطلقاً
مسخ کنند.

من با تجربه شخصی‌ام روی ملدی و ارمنی ترانه‌های عامیانه، چندین بار و

مکرر در مکرر اتفاق افتاده است که برای درك آرمنی حقیقی ترانه عامیانه‌ای به نوازندگان محلی و ملی رجوع کرده‌ام و با شنیدن اجرای ترانه بوسیله آنها و سازهای ملی توانسته‌ام عاقبت آرمنی حقیقی‌ای را پیدا کنم که در سراسر قطعه حکمروائی میکند .

بطور مثال من تمر و صدای تار را خیلی دوست دارم و میپسندم. تار سازی که نوازندگان زبردست قادرند آرمنی‌های بسیار زیبا، جالب و عمیقی که نهایت ظرافت را دارد روی آن اجرا کنند یا از این ساز بیرون بیاورند . يك خاصیت نهانی در این ساز وجود دارد که مخصوص بخودش است و از قانونی پیروی میکند که باز مخصوص بخود است .

برای اینکه به ریشه واقعی مشکلی که با آن روبرو هستیم برسیم من خیلی طبیعی از تجربه شخصی آهنگسازی‌ام استفاده میکنم و کمک میکنم ، این تجربه آنچه را که برای ترانه‌های عامیانه لازم است بمن میدهد و میآموزد و همانقدر که در مورد موسیقی ارمنی راهنمای من است در مورد موسیقی ماوراء قفقاز نیز بمن کمک میکند .

آنچه گفته شد فقط از جهتی و يك نقطه از مشکل را روشن میکند و آن دانستن و شناختن فرم موسیقی ملی است . در عین حال درك شخصیت و حالت ترانه‌های عامیانه خیلی وسیع‌تر و مشکل‌تر است ، این منظور هنگامی برآورده میشود که آهنگساز آشنائی کامل با فرم ترانه‌های محلی داشته باشد ، زیرا این ترانه‌ها و آوازاها میتوانند مفاهیم اجتماعی مختلف و پیشماری داشته باشد .

ما اجراهای بسیار زیادی از ترانه‌های عامیانه را می‌شناسیم که آهنگسازها تنظیم کننده بارید محدود و کم وسعتی از يك ترانه محلی استفاده کرده و بطور کلی ریتم آرمنی و فکر کلی و ایده اصلی را که در سراسر ترانه وجود داشته ندیده گرفته است باین طریق این نحوه کار از روش صحیح استفاده از ترانه‌های عامیانه بسیار دور است .

شخصیت حقیقی هنر عامیانه بطور اخص بستگی دارد به محتوی و مفهوم اصلی اش به زندگی مردم، به عادات و رسوم و عقایدشان و به اوضاع اجتماعیشان .

من در اینجا به جمله معروف بلینسکی درباره گوگول اشاره میکنم ، «شخصیت هنر عامیانه کیفیت اثر هنری حقیقی نیست اما موقعیت لازم و» «اساسی دارد و هرگاه از این طریق با امانت و صداقت مورد استفاده قرار بگیرد» «خصوصیات مردمی از هر مملکتی در آن معلوم است ، زندگی هر قومی طریقه و روش»

«کاملاً معلومی دارد که بطور اختصاصی فقط به آنها بستگی دارد، در نتیجه هر گاه»
«تصویر زندگی با امانت ترسیم شده باشد این هنر ملی است.»

اینجا به حساس‌ترین موضوع و مشکل اصلی اشاره شد و این حفظ حقیقت و واقعیت است در يك اثر هنری .

يك اثر هنری حقیقی همیشه و در نهایت صداقت تصویر واقعی زندگی را بیان میکند . او با نهایت دقت و بسیار عمیق احساسات توده‌ها را بازگو میکند و این از خصوصیات غریزی هنر ملی است ، هنرمندسخن‌گو و بیان‌کننده احساس ملتش است او افکار، احساسات و عقاید ملی را ابراز میکند .

آرام خاچاطوریان بهنگام اجرای ارکستر فیلارمونیک مسکو
سولیست برنامه ، ایگور اویستراخ.

ما نمونه‌های بسیار زیاد و درخشانی داریم از هنرمندانی که نه تنها بازگو کننده احساسات ملت خود به بهترین وجه بوده‌اند بلکه بیان کننده احساسات و عقاید ملتها و مردم دیگر نیز گردیده‌اند . برای فهم این مطلب کافیست به چند اثر بزرگ و فنا ناپذیر روس مثل خوتا آراگونز Jota Aragonaise ، شب در مادرید La nuit à Madrid اثر گلینکا، کاپریچو ایتالین Capriccio Italien اثر چایکوفسکی و کاپریچو اسپانیول Capriccio Espagnol اثر ریمسکی کرسا کف

توجه کنیم کلیه این آثار با درك عمیقی که آهنگسازان کلاسیک روس از موسیقی شرقی داشتند بوجود آمده .

ما در آثار این هنرمندان خصوصیات زندگی عامه مردم یا طریقه زندگی آنها را احساس نمیکنیم و نمی بینیم بلکه با صداقت و امانتی اعجاب آور موسیقی شرقی یا موسیقی ملتی در شرق را می شنویم و احساس میکنیم .

حداقل در کلیه آثاریکه بوسیله آهنگسازان روس ساخته شده خصوصیات کلی که میتواند بلافاصله معرف موسیقی روس باشد حفظ گردیده است و این موسیقی روس است که روی موسیقی شرق یا موسیقی اسپانیا یا موسیقی ایتالیائی بنا گردیده . مسئله دیگر اینست که آیا میتوانیم موسیقی ملی جمعیتی را جدا از موسیقی ملت برادر و همسایه او مطالعه کنیم ، در حالیکه کلیه خصوصیات اجتماعی و سیاسی این دو در طول تاریخ بستگی تامی بهم داشته است . بنظر من بستگی ها و شباهت ها بین موسیقی دو ملت خیلی زیادتر و شدیدتر دیده میشود تا در هر هنر دیگری. این قضیه بطور مشخصی مربوط میشود به زبان و حفظ موسیقی که در بین بسیاری از ملل طریقه یکسانی دارد .

من تصور میکنم ملت هائی که میخواهند از نقطه به نقطه و از جزء جزء موسیقی خودشان بنام موسیقی صد درصد ملی و جدا از دیگران قضاوت کنند عمیقاً اشتباه بزرگی میکنند . زیرا با مطالعه دقیق در موسیقی کلیه کشورهای بزرگ که همسایگان نزدیکی از جهت خصوصیات ملی دارند تأثیر و نفوذ موسیقی های مختلف شان در یکدیگر بخوبی دیده میشود و اجتناب ناپذیر است و هر گاه بغیر از این باشد و اگر که بخواهند با سر سختی و عناد جلوی این تداخل را بگیرند نه تنها هنر ملی را در چهارچوبی زندانی خواهند کرد بلکه موسیقی در حدود تکامل یک تمدن باقی میماند و آنهم معمولاً همراه با تعصب های شدید که خود بخود نا بجا است .

بعقیده من عکس العمل و توجه ما در برخورد تأثیر های گوناگون موسیقی ملل مختلف در موسیقی ملی و متعلق بما باید این باشد که آیا این تأثیر جدید چه کمکی میتواند در جهت پیش برد موسیقی ملی ما بکند. آیا بطور کلی سبب غنی تر شدن موسیقی ملی میگردد در این صورت قابل پذیرش است و اگر تأثیر این موسیقی جدید عکس این است میباید بدون لحظه ای وقفه طرد شود و طبیعی است که قابل پذیرش نیست. در صورت اول تأثیر این موسیقی جدید میتواند از جهات بسیار زیادی مفید باشد ، زیرا مسئله فرم و موضوع آرمنی و ارکستراسیون و

رنگ آمیزی ارکستر از جمله مسائلی است که گاه طی تأثیرهای گوناگون موسیقی اقوام مختلف به بهترین وجهی خودنمایی میکند و هم اینجاست که میباید حد اکثر استفاده را در جهت پیش برد موسیقی ملی از این تأثیرات و برخوردها کرد و در موقعیت عکس این همانطور که قبلا اشاره شد میباید بلا درنگ این تأثیر جدید را فراموش کرد .

برای اینکه به سرگذشت واقعی خودم برگردم قادر نیستم تأثیر عمیق و بسیار پر حاصل موسیقی دانهای روس مانند گلینکا ، چایکفسکی ، بوردین و ریفسکی کرو ساکف را در کارهایم ندیده بگیرم .

من خیلی دیر تحصیل موسیقی را شروع کردم و بهمین ترتیب خیلی دیر با موسیقی کلاسیک روس و موسیقی اروپای غربی آشنا شدم . کلیه تحصیل موسیقی من یا بهتر بگویم کلیه دانش موسیقی را که من ناخود آگاه و فقط از راه گوش کسب کرده بودم بطور بسیار حساسی بستگی مستقیم داشت با موسیقی عامیانه ناحیه قفقاز ، ناگهان اینجا در مسکو جلوی من راه جدیدی را در موسیقی باز کردند .

طریقه و فرم جدیدی برای فهم و درک موسیقی و هنر و نحوه دید تازه‌ئی پیدا شد .

خوب بیاد می‌آورم که تا چه اندازه این نحوه جدید و تأثیر آن زندگی درونی مرا دگرگون کرد . گوش من که با فرم موسیقی شرقی خو گرفته بود ، افکار من که با فاصله‌های موسیقی ملی ناحیه قفقاز آشنا بود نمیتوانست یکباره با یک دنیای جدید و صد درصد بیگانه از موسیقی خو بگیرد و عادت کند .

این دنیای بزرگ و عمیق و با عظمت موسیقی روس بود .

آهنکساز بزرگ روس نیکولاس ایاکوولویچ Nicolas Iakovlevitch و معلم فراموش نشدنی من میاسکفسکی Miaskovski با یک نرمش و تحمل خارق‌العاده و یک فهم عمیق رفته رفته فکر و روح مرا بطرف آشنائی با عظمت و غنای موسیقی روس و موسیقی شرقی سوق دادند و مرا بدرجه‌ای رساندند که بتوانم اهمیت و هنر آهنکسازی را درک کنم .

آنها بهیچ عنوان سعی نکردند که احساس بسیار شدید و ذوق مرا نسبت به موسیقی عامیانه که از کودکی در من بوجود آمده و فرم گرفته بود تغییر دهند یا انحرافی در من حاصل کنند ، برعکس با کلیه طرق ممکن سعی کردند که حس و درک صحیح ریتم و تنالیته را در موسیقی شرقی در وجود من تقویت کنند .

شک نیست که تأثیر مکتب کلاسیک موسیقی روس در کار خلاق کلیه هنرمندان

امروز موسیقی کشور من دیده میشود ، اما کفایت توجه داشته باشیم که در مدت بیست سال آهنگسازان ناحیه قفقاز و ماوراء آن يك مکتب صددرصد ملی و قابل توجه و درعین حال مخصوص بخودشان بوجود آورده اند که سرشار است از زیبایی و قدرت و درعین حال مملو از استعداد های بزرگ و بارور. در رأس این گروه میتوان عزیز حاجی بکف Ouzéir Hadij bekov نام برد .

این مکتب و این آهنگسازان بوجود نیامده اند مگر در سایه راهنمائیهای صحیح و منطقی معلمین بزرگی که راه حقیقی هنر ملی را دریافته اند .

يك چنین مکتبی با این پیشرفت عظیم بدون بستگی و راهنمائی شدن بوسیله موسیقی کلاسیک بسیار پر سابقه و پر عظمتی ممکن نبود ، آنچه را که امروز بنا کردند متکی است بر پایه های دانش موسیقی گذشته .

در اینجاست که میباید با صدای بلند تأثیر این موسیقی را در موسیقی آذربایجان اعلام کرد .

این تأثیر نه تنها سبب نقص و کمبودی در موسیقی آذربایجان نشده و بهیچ عنوان از اهمیت آن نکاسته است بلکه باعث گردیده که این موسیقی یعنی موسیقی آذربایجان و ماوراء قفقاز زیبایی و غنای بیشتری پیدا کند و همانطور که قبلاً اشاره شد سبب شود که آهنگسازان بزرگی چون اوزر حاجی بکف، نیازی، امیراف و بسیاری دیگر پا بمرصه وجود بگذارند و اوپرای ملی آذربایجان را پایه ریزی کنند .

کلیه این احوالات ممکن نیست مگر در سایه شناخت واقعی هنر عامیانه که کلیه خصوصیات ملتها را در بردارد، درعین حال میباید از تربیت متکی بسابقه و صحیحی نیز برخوردار بود .

ماه مه سال ۱۹۵۲ - آرام خاچاطوریان

نوشته ، ترجمه و تلخیص فریدون ناصری